

Elizaveta Chromova

**PASTOR MARK BURNS
MUŽ, KTORÝ MI VRÁTIL
VIERU**

tel: +421 905 216 325

info@bielylotos.sk

www.bielylotos.sk

Obsah

Prológ	3
Úvod	4
Kapitola 1	6
Kapitola 2	13
Kapitola 3	21
Kapitola 4	33
Kapitola 5	67
Kapitola 6	100
Kapitola 7	129
Referencie	164

Prológ

Venované Človeku s veľkým Č – pastorovi Markovi Burnsovi

Začínam túto knihu slovami hlbokej vďačnosti človeku, ktorého som nemala česť poznať osobne, ale ktorý sa pre mňa stal tým hlasom, čo mi vrátil svetlo v najtemnejšom období môjho života. Vtedy, keď sa zdalo, že sa rúca všetko; keď človek stráca nielen vlast, domov a svoje životné dielo, ale aj samotnú nádej a vieru. Jeho meno je pastor Mark Burns a jeho hlas sa dokázal predráť cez hustý závoj zúfalstva, rozčarovania a bolesti, ktorá zahalila moju dušu.

Jeho slová mi pripomenuli, že aj jediný človek, naplnený čínorodou láskou a silou ducha, je schopný zapáliť nádej a vieru v iných ľuďoch.

Jeho služba je živým svedectvom toho, že aj dnes, po dvetisíc rokoch, existujú ľudia, ktorí nasledujú Kristov príklad a pokračujú v rozsievaní toho jediného zrna, ktoré Kristus kedysi zveril svojim apoštolom. Toto zrno – láska, milosrdenstvo a úcta k ľudskému životu – bolo a zostáva najvyšším darom, ktorý bol vtedy darovaný celému ľudstvu.

Kým znie aspoň jeden takýto hlas, viera a nádej nestrácajú svoju silu. A pre mňa sa tým hlasom stal Mark Burns.

Táto kniha je mojím návratom k viere, nádeji a túžbe, napriek všetkým životným ťažkostiam, skúškam a útrapám.

S vďakou pastorovi Markovi Burnsovi!

ÚVOD

Niekedy svetlo prichádza nie vtedy, keď ho hľadáme, ale vtedy, keď ho už vôbec nečakáme. Keď sa zdá, že pred nami je už iba chlad a tma, a všetko, čo bolo oporou, sa rozpadlo na prach. Práve v takom okamihu vstúpil do môjho života človek, ktorého meno je dnes navždy zapísané v mojom osude – pastor Mark Burns. Vyslovujem toto meno s takou úctou a vďačnosťou, s akou sa vyslovuje meno toho, kto nás zachránil pred záhubou. Pretože presne tak to aj bolo.

Aby bolo možné pochopiť rozsah a význam tejto osudovej udalosti v mojom živote, treba vidieť cestu, ktorá jej predchádzala: cestu cez skúšky a cez tú priepasť zúfalstva, v ktorej som sa ocitla.

Keď som sa rozhodla napísať túto knihu, vedela som, že v nej bude veľa ťaživých spomienok. No spoveď neznesie zamlčovanie – jej podstatou je úprimnosť a česťnosť, ktoré majú liečivú silu.

Od ranného detstva veda určovala môj spôsob vnímania sveta, a sám život sa postupne vybudoval okolo tejto cesty – od detského záujmu o geológiu až po profesionálnu prácu v geofyzike. Svoju výskumnú činnosť som vždy vnímala ako formu služby pre blaho ľudí. Spolu s kolegami a priateľmi, dobrovoľníkmi medzinárodného hnutia ALLATRA, sme sa venovali interdisciplinárnemu výskumu a usilovali sme sa nachádzať reálne riešenia, schopné urobiť svet bezpečnejším a stabilnejším v období prudkých zmien v geodynamike planéty.

Neobmedzovali sme sa len na vedu ako teóriu: informovali sme verejnosť a zodpovedné štruktúry o reálnych

planetárnych hrozbách, o procesoch, ktoré mohli ovplyvniť osudy miliónov ľudí.

Ale práve táto otvorenosť sa stala dôvodom úderu. Pravda, ktorú sme prinášali, bola v rozpore so záujmami vplyvných súkromných skupín, pre ktoré bola potenciálna geologická katastrofa na Sibíri menej nebezpečná, než strata zisku. Tak sa začala plánovaná diskreditačná kampaň proti nám – lavína lží, prekrúcaní a mediálnych útokov.

Ocitli sme sa v realite, kde sa pravda zdala bezmocná, a lož všemocná; kde dobré meno ľudí bolo pošpinené a viera v ľudskosť prechádzala skúškou odolnosti. Boli to dni, keď sa mi svet javil ako opustený a tichý, akoby v ňom už nebol Boh a pred nami bola len nepreniknuteľná tma.

Držala som sa toho mála, čo ešte hrialo: podpory blízkych, dobrých slov priateľov, prejavov ľudskosti, ktoré pripomínali, že dobro ešte existuje. Títo ľudia akoby stáli pri mne a nedovolili mi definitívne spadnúť do priepasti zúfalstva. Ale ani ich teplo už nedokázalo rozptýliť tú vnútornú hmlu, v ktorej nezostala ani viera, ani zmysel, ani budúcnosť.

A práve v tej chvíli, keď sa všetko okolo zdalo obzvlášť pochmúrne, keď som už prestala čokoľvek očakávať, náhle do môjho života preniklo svetlo. Prišlo odtiaľ, odkiaľ som to nečakala – cez človeka, ktorého som nikdy osobne nestretla, no ktorého slová naplnili môj život zmyslom. Pastor Mark Burns sa stal tým, kto priniesol do môjho života tichý, ale skutočný zázrak – zázrak znovuzrodenia viery.

Kapitola 1

Vyrastala som v intelektuálnej rodine, kde rozhovory o vedeckých a technických prelomoch neutíchali ani pri obednom stole, ani v chodbách, ktorých steny akoby uchovávali ozvenu vzorcov, diskusií o zákonoch fyziky, či debát o geologických procesoch. Kde sa vedecké diskusie nezastavovali ani pri slávnostnom stole.

Slová „veda“ a „úžitok pre ľudstvo“ pre nás neboli abstraktnými ideálmi z novinových článkov alebo náhodných prejavov. Tieto pojmy boli vzduchom, ktorý sme dýchali; pevným základom, na ktorom sa budoval nielen život našej rodiny, ale aj môj vlastný vnútorný svet. Niekedy sa mi zdalo, že som sa tým hodnotám ani tak neučila, ako som ich skôr nasávala s materským mliekom, s vôňou starých kníh, s radostnou pohodou pri spoločnom čítaní počas dlhých zimných večerov. Kým bežným deťom čítali rozprávky, mňa už od najútlejšieho detstva priťahovalo niečo celkom iné. Ešte som ani nevedela čítať, a už som prosila mamu, aby mi rozprávala o záhadách vesmíru, o vzdialených planétach, o kozme a zákonoch prírody.

Obzvlášť ma uchvacovali príbehy o Zemi – o planéte, v ktorej útrobach sa uchováajú spomienky miliárd rokov, kde pod vrstvami hornín spia zabudnuté epochy,

a kde je každý kameň listom z dávnej minulosti. Milovala som počúvať, ako sa v hĺbkach planéty skrývajú tajomstvá prastarých kontinentov, ako sa rodili pohoria a besneli sopky, prečo sa zrazu začínala triasť zem a ako si možno mlčanlivé svedectvá zaniknutých svetov prečítať v skamenených zvyškoch organizmov.

Potrebovala som presné odpovede, ktoré všetko vysvetľovali, a nezodpovedané otázky vedy mi nedávali pokoj. Najväčšie detské nadšenie z poznania vo mne už vtedy vzbudzovali ľudia dvoch profesií: geofyzici, schopní vidieť procesy hlboko pod našimi nohami až po samotné jadro Zeme; a astronómovia, ktorí dokážu vidieť objekty v nekonečných priestoroch vesmíru.

Od ranného detstva som snívala o tom, že vyrastiem a odhalím všetky tajomstvá, počnúc povahou gravitácie až po štruktúru čiernych dier, a najmä záhady našej planéty.

Preto moja cesta k vede nebola výsledkom zložitej voľby alebo náhodného zvratu. Bola rovnako neodvratná ako tok mohutnej rieky, ktorá si hľadá cestu a napokon nevyhnutne ústi do mora.

Veda sa pre mňa stala nie povolaním, ale osudom – poctivou cestou, po ktorej sa nedá kráčať polovičato.

Keď som sa stala geológom-geofyzikom, úplne som sa ponorila do sveta prísnych zákonov a nepopierateľných faktov, a môj prirodzený sklon pozorovať sa ešte viac prehĺbil. Ako magisterka v odbore geológie som dôverovala iba tomu, čo sa dá zmerať, vypočítať, znázorniť grafom. Zdalo sa, že všetko jestvujúce možno vysvetliť jazykom čísel a fyzikálnych zákonov. Svet sa mi javil ako presne vybudovaný systém, v ktorom je na povrchu chaos, ale v hĺbke – prísna, takmer hudobná harmónia.

Jazyk seizmogramov, gravitačno-magnetických anomálií a údajov z vrtoŧ mi bol zrozumiteľnejší a bližší, než vyhýbavé reči politikov, slávnostné sľuby či vzletné kázne kňazov, ktoré som počula síce len zriedka, ale predsa. V útrobách Zeme, v pohyboch litosferických dosiek, v dýchaní sopiek som videla nie chaos, ale zložitý, no harmonický tanec síl, podriadený matematickej logike. Táto logika dávala pocit opory, zmyslu, neotrasiteľnosti usporiadania sveta.

Práve úprimné hľadanie pravdy, ktoré ma viedlo od detstva a zostávalo základom celej mojej vedeckej cesty, ako aj túžba slúžiť niečomu väčšiemu než sú osobné záujmy, ma raz priviedli do medzinárodného dobrovoľníckeho spoločenstva ALLATRA.

Korene tohto jedinečného hnutia siahajú do polovice 90. rokov. Vtedy skupina vedcov – zástupcov najrôznejších smerov, od fyziky a medicíny až po geológiu a kozmológiu – spojila svoje úsilie, aby dala odpoveď na nové výzvy doby. Už vtedy vykonávali všestranný interdisciplinárny výskum, pokrývajúci široké spektrum tém vrátane skúmania klimatických a geodynamických zmien na planéte.

Jedinečnosť tohto vedeckého kolektívu spočívala v jeho prekvapivo inovatívnom pohľade a predvídavosti – v schopnosti uvidieť a začať skúmať procesy, ktoré až o desaťročia neskôr pritiaľnu pozornosť svetovej vedeckej komunity a budú uznané za významné. Oni nielenže predbehli svoju dobu, ale akoby videli budúcnosť vedy a chápali, aké otázky sa stanú pre ľudstvo kriticky dôležité o dvadsať-tridsať rokov. Ich prístup ku klimatickým zmenám, geodynamike, ekológii a ich vzájomným súvislostiam v prírodných systémoch obsahoval také

pochopenia, ku ktorým bolo možné dospieť iba vďaka principiálne inému pohľadu na vedu – takému, ktorý sa neobmedzoval hranicami úzkych špecializácií.

Pochopenie hĺbín vedy u vedcov ALLATRA nebolo formálne: pre nich bola veda vždy založená na dôkazoch, nie na dohadoch. Neobmedzovali sa len na výmenu údajov v interdisciplinárnom priestore, oni vytvárali principiálne nové metódy výskumu, ktoré umožňovali skúmať javy v ich úplnosti a zložitosti. Matematické modely sa spájali s terénnymi pozorovaniami, laboratórne experimenty s demonštráciou teoretických princípov v kontrolovaných podmienkach, starobylé kroniky s kľúčovými poznatkami o minulosti s odhalením nových princípov a možností vo fyzike. Práve takýto mnohostranný prístup a slobodná, rovnoprávna forma komunikácie im umožňovali vidieť skryté zákonitosti, ktoré na prvý pohľad nie sú viditeľné v chaose nesúrodých údajov rozdelených na úzko špecializované disciplíny. Práve takýto vedecký prístup im umožňoval získať čo najúplnejší a najobjektívnejší obraz analyzovaných javov.

Títo vedci dospeli k pochopeniu, že procesy v zemskej kôre sú späté s kozmickými cyklami; aké dôsledky pre biosféru môže mať zmena intenzity magnetického poľa Zeme; aký ničivý vplyv majú častice plastu na elektromagnetické pole; a že všetko v prírode je omnoho viac vzájomne prepojené, než sa bežne uznáva v akademickej vede.

No najdôležitejšie bolo to, že ich práca bola preniknutá pochopením, že veda má slúžiť nie kariére alebo prestíži, ale životu. Každý výskum, každý záver sa posudzoval cez prizmu otázok: „Ako to pomôže ľuďom? Ako to ochráni budúce generácie?“ Oni nepracovali pre

vedecké časopisy, pre granty ani pre tituly, ale pracovali v záujme prežitia ľudí na tejto planéte.

Práve táto motivácia im umožňovala vidieť ďalej a hlbšie. Keď tvojím cieľom nie je publikovať článok, ale nájsť pravdu, ktorá môže zachrániť životy, začínaš klásť správne otázky. Keď si uvedomíš, že od tvojich záverov závisí tvoj osud aj osud tvojich detí a vnúčat, tak si nemôžeš dovoliť povrchnosť ani konformizmus.

Hypotézy boli poctivo označované – kde ide o experiment, kde o pracovnú verziu a kde o odvážnu domnienku – no smer zostával nezmenený: nájsť odpovede na fundamentálne otázky prežitia ľudstva, pochopiť tie procesy v prírode, ktoré sa môžu stať kľúčom k prekonaniu globálnych výziev.

Keď som sa dozvedela o činnosti tohto vedeckého kolektívu, ohromila ma nielen vedecká prezieravosť týchto ľudí, ale aj ich morálny postoj. Vybrali si cestu skutočného slúženia – nie moci, nie peniazom, nie sláve, ale samotnému ľudstvu. A možno práve táto čistota pohnutí im dala tú mimoriadnu jasnosť videnia, ktorá im umožnila nazrieť vo vede tak ďaleko dopredu, predstihnúť svoju dobu.

Postupne sa k tejto iniciatíve začali pridávať ľudia, ktorým neboli tieto výzvy ľahostajné – dobrovoľníci a rovnako zmýšľajúci z desiatok krajín sveta. Tak vzniklo rozsiahle Medzinárodné dobrovoľnícke hnutie ALLATRA. Jedného dňa som sa medzi týmito ľuďmi ocitla aj ja.

Tu sa nikto nepýtal, odkiaľ si, akej si národnosti, aké máš politické názory alebo v čo veríš. Dôležité bolo jediné – naše spoločné úsilie spojiť sa tvárou v tvár globálnym výzvam, z ktorých hlavnou bola už vtedy

rýchlo sa rozvíjajúca geodynamická kríza ohrozujúca život na Zemi.

Bol to veľmi zvláštny duch spolupráce, kde ľudí nespájala kariéra ani sláva, ale úprimné odhodlanie pomáhať si navzájom v mene spoločnej budúcnosti, pripravenosť pracovať pre spoločný cieľ, kde každý prinášal svoj primeraný vklad do budúcnosti celého ľudstva.

V tejto komunite som našla svoje miesto. Moje znalosti sa ukázali byť žiadané v analytickej práci súvisiacej s medzinárodným výskumom klimatických a geodynamických zmien Zeme.

Moja úloha vedúcej informačno-analytického oddelenia pre otázky globálnej zmeny klímy neznamenal hierarchickú nadsadenosť, ale skôr veľkú zodpovednosť za koordináciu práce medzinárodného tímu dobrovoľníkov-analytikov.

Našou prácou bol globálny monitoring prírodných katastrof, analýza seizmickej a vulkanickej aktivity, komplexné skúmanie zmien v geodynamike Zeme a informovanie ľudí o skutočných rozmeroch narastajúcich prírodných katakliziem.

Pracovali sme ako jeden organizmus: toky údajov z celého sveta – hlásenia seizmických staníc, správy vulkanologických observatórií, mapy teplotných anomálií oceánu sa stávali naším spoločným poľom pre analýzu. Obrazovky monitorov boli pre nás všetkých oknami do pulzujúceho, nepokojného srdca planéty.

Svoju úlohu som videla v tom, byť nestranným analytikom, tým, kto zhromažďuje roztrúsené fragmenty mozaiky – od zemetrasenia v Čile po prebúdžajúci sa vulkán v Indonézii, od anomálneho driftu magnetických pólů po amplitúdne variácie Schumannovej rezonancie

– a skladá ich do jednotného obrazu. Systematizovala som, porovnávala, hľadala korelácie a zákonitosti, aby celková panoráma hrozieb bola zrozumiteľná všetkým.

Bola to práca naplnená tichou, no veľmi hlbokou vierou v poznanie ako hybnú silu vedy, zameranú na blaho ľudstva. Táto viera spočívala v presvedčení, že keď sme dokázali rozpoznať a v plnej miere pochopiť nebezpečenstvo, ktoré sa vznášalo nad naším spoločným domovom, nemáme právo mlčať. Profesionálna aj ľudská povinnosť si vyžadovala hovoriť o tom otvorene a zapájať do hľadania riešení nielen vedeckú komunitu, ale všetkých, ktorým nie je ľahostajná budúcnosť ľudstva.

Fakty, predložené čestne a otvorene, sa nám zdali tou silou, ktorá je schopná prebudiť vedomie ľudí a spojiť ich pri spoločnom hľadaní riešení. Zdalo sa mi, že neexistuje nič presvedčivejšie než čísla a grafy, nič dôležitejšie než včasné varovanie ľudstva.

Vtedy som ešte verila, že pravda má silu sama o sebe, že pravda nepotrebuje ochranu a vždy víťazí.

Vtedy som ešte nevedela, že vo svete ľudí existujú sily, pre ktoré je pravda nebezpečnejšia než akýkoľvek živel. A že múr, ktorý jej stavajú do cesty, môže byť pevnejší než samotná zemská kôra.

Kapitola 2

Pre väčšinu ľudí je Sibír synonymom nekonečnej tajgy, krutých mrazov a nesmiernych prírodných bohatstiev. Pre nás, geológov a geofyzikov Hnutia, je to predovšetkým miesto obrovského napätia geologických procesov – tikajúca magmatická bomba v hĺbkach planéty.

V analytickom oddelení ALLATRA sme spolu s moji kolegami z rôznych krajín roky držali ruku na pulze aj tohto gigantického regiónu. Jedným z epicentier našich výskumov a zároveň najväčších obáv bolo územie, kde sa približne pred 250 miliónmi rokov odohrala jedna z najväčších katastrof v dejinách planéty. Na rozhraní permu a triasu, keď sa paleozoická éra menila na mezozoickú, tu dochádzalo k masívnym výlevom Sibírskych trapov – početných bazaltových prúdov. Vtedy sa zemská kôra doslova roztvorila a pokryla prúdmi lávy územie porovnateľné s rozlohou Európy. Táto hranica je v geologickej kronike zaznačená ako temný medzník, ako svedectvo najväčšieho masového vymierania, aké Zem kedy zažila.

Príčinou týchto katastrofických výlevov bol Sibírsky magmatický chochol – takzvaný superchochol, ktorý sa približne pred 250 miliónmi rokov zdvihol k povrchu

a prepálil zemskú kôru. Práve v tejto časti planéty výskumy kolektívu vedcov ALLATRA na začiatku dvetisícich rokov odhalili netypickú geofyzickú a magmatickú aktivitu. Závery boli šokujúce: Sibírsky magmatický chochol naďalej žije v útrobách planéty.

Keď počujeme o výbuchoch lávy, v predstavách sa nám spravidla vybaví klasický kužeľ sopky – Vezuv, Etna alebo Fudžijama. No to, čo sa skrýva pod Sibírou, nemožno porovnávať s týmito, hoci hrozivými, ale predsa len lokálnymi javmi. Kým obyčajný vulkán je len vpi- chom špendlíka do tela planéty, Sibírsky superchochol je obrovská rana, schopná zničiť celé kontinenty.

Nejde tu o vulkán v bežnom zmysle slova, ale o ko- losálny stúpajúci prúd rozžeravej magmy, ktorá sa dvíha z najhlbších vrstiev Zeme k povrchu a rozlieva sa pod územím Sibíri ako gigantická podzemná rieka. Roz- sah vplyvu je tu principiálne iný – kým erupcia Vezu- vu zničila niekoľko miest, tak aktivita superchocholu je schopná otráviť atmosféru aj oceány, vymazať z povrchu Zeme celé ekosystémy a vyvolať vulkanickú hyperzimu.

Predstavte si oblasť na Sibíri veľkosti celej Austrá- lie, kde vrie energia, schopná skrz-naskrz prepáliť li- tosférickú platňu a spôsobiť katastrofu planetárneho rozsahu. Práve toto územie, ktoré vo svojom vnútri uchováva spomienky na dávnu apokalypsu a potenciál pre novú, sa stalo jedným z hlavných objektov nášho výskumu a našou najväčšou obavou. Chápali sme, že to, čo sa raz odohralo na hranici paleozoika a mezo- zoika, sa môže zopakovať. Erupcie, ktoré tu na Sibíri môžu nastať, sa svojím objemom vulkanických výro- nov dajú prirovnať k výbuchu tisíc najsilnejších erupcií Yellowstone súčasne.

Vedeli sme to, o čom sa nepísalo v novinách a nehovorilo v televíznych správach. Vedeli sme o prebudení Sibírskeho superchocholu. To nebola domnienka ani hypotéza. Vďaka bezprecedentnému spojeniu úsilia vedcov z rôznych krajín sme mali k dispozícii komplexný obraz založený na analýze obrovského množstva údajov. Čo však spôsobilo prebudenie tohto sibírskeho magmatického obra?

Všetko sa začalo v roku 1995, keď planéta začala vykazovať znaky hlbokej systémovej poruchy. Anomálie v základných parametroch planéty, od rotácie až po magnetické pole, naznačovali jediné: v samotnom srdci planéty sa niečo kardinálne zmenilo. Vedci zaznamenali prudkú destabilizáciu zemského jadra – udalosť takého rozsahu, že jej následky pocítil celý planetárny systém.

Predstavte si jadro našej planéty ako obrovský reaktor, ktorý pracoval v stabilnom režime posledných 12 000 rokov. A zrazu tento reaktor začne prijímať dodatočnú energiu, akoby niekto náhle zvýšil prísun paliva. Presne to sme pozorovali: prudké zvýšenie energetickej aktivity vo vonkajšom jadre Zeme, ktoré spustilo reťaz zmien vo všetkých geosférach planéty.

Interdisciplinárna analýza starovekých sedimentov – kamenných kroník, ktoré uchovávali spomienky na katastrofy minulosti – odhalili zarážajúcu zákonitosť. Ukázalo sa, že podobné energetické výbuchy v útrobách Zeme sa nedejú náhodou, ale podliehajú prísnej astronomickej cyklickosti, ktorá sa opakuje každých 12 000 rokov, akoby obrovské kozmické hodiny odpočítavali čas do planetárnych katastrof.

Príčina tejto cyklickosti má astronomický charakter. Je to určitý vonkajší kozmický proces, ktorý každých

12 000 rokov doslova „dobíja“ jadro planéty, smerujúc doň obrovské množstvo energie. Hypotézu o tom, že zdroj energie leží za hranicami Zeme, presvedčivo potvrdzovali synchrónne anomálie zaznamenané na Marse a iných planétach Slnečnej sústavy, akoby sa celé naše hviezdne okolie ocitlo pod vplyvom toho istého kozmického procesu.

Pre Zem sa kritickým bodom tohto cyklu stali roky 1997–1998, keď sa vnútorné pevné jadro Zeme doslova presunulo vo vnútri planéty – vykonalo fyzický skok, ako obrovská železná guľa, ktorá stratila rovnováhu vo svojom roztavenom obale. Tento fyzický posun pevného železného srdca planéty, rozmerovo porovnateľného s Mesiacom, sa stal prevratným momentom v novodobej histórii Zeme.

Aktivizácia Sibírskeho magmatického chocholu nastala po tom, ako sa v roku 1998 zemské jadro prudko posunulo smerom k polostrovu Tajmyr (oblasť v sibírskej Arktíde), čo vyvolalo mohutný vzostup magmy týmto smerom. V dôsledku všetkých týchto procesov sa územie, veľkosťou porovnateľné s celým kontinentom, začalo pri povrchu prehrievať niekoľkonásobne rýchlejšie než zvyšok planéty.

Situáciu ešte viac zhoršoval ďalší faktor: v priebehu nášho výskumu sa ukázalo, že prirodzené mechanizmy ochladzovania Zeme boli narušené. Príčina sa skrývala v znečistení oceánu a atmosféry mikro- a nanoplastmi.

Práve nanoplast sa stal tým antropogénnym faktorom, ktorý výrazne znížil tepelnú vodivosť oceánskej vody. V dôsledku toho sa teplo, ktoré bolo kedysi účinne odvádzané od litosferických dosiek studenými oceánskymi prúdmi, začalo hromadiť v útrobach planéty.

V atmosfére zase nanoplasty, ktoré majú vlastnosti elektretu, vytvorili akúsi „deku“, ktorá uzamykala prebytočnú energiu v jej spodných vrstvách.

Narušenie tepelnej rovnováhy útrob, vyprovokované zásahom človeka do jemne vyladeného energetického systému Zeme – planéty, ktorá počas 12-tisícročného cyklu už aj tak pracuje na hranici svojich možností – spustilo intenzívne tavenie magmy. Akoby v obrovskej peci náhle uzavreli ventiláciu – magma v zemských útrobách sa začala topiť s nevídanou intenzitou.

A práve tu sa prejavil hlavný nevysvetliteľný paradox, ktorý bol dlhé roky predmetom našej tichej, takmer mučivej analýzy. Vedecké modely predpovedali pre sibírsky región prírodné peklo v dôsledku aktivácie magmatického superchocholu, no realita ukazovala pravý opak.

Podľa všetkých fyzikálnych zákonov mal byť v tomto regióne pozorovaný prudký nárast prírodných katastrof: veď teplota vzduchu tu stúpala 2,5- až 3-krát rýchlejšie než priemerná teplota na planéte. Napriek prognózam však nedošlo k žiadnym ničivým javom – región si zachovával, ak to tak možno nazvať, anomálnu stabilitu.

My, analytici, sme túto anomáliu sledovali v každodenných súhrnoch údajov. Zdalo sa, akoby nejaká sila pôsobila ako obrovský tlmič, zmierňujúci najnebezpečnejšie udalosti a brániaci systému v tom, aby sa vymkol spod kontroly. Ako sa neskôr ukázalo, tento paradox mal svoje vysvetlenie. Vysvetlenie, o ktorom sa dlhý čas nehovorilo nahlas – až do osudového roku 2023.

V auguste 2023 ruské úrady vyhlásili medzinárodné spoločenské hnutie ALLATRA za nežiadúcu organizáciu, čo v praxi znamenalo úplný zákaz jeho činnosti v krajine.

3. septembra 2023 sa stalo niečo, čo všetko dalo na svoje miesto. Geniálny vedec Igor Michajlovič Danilov verejne vystúpil v mene uzavretého vedeckého jadra ALLATRA, o ktorého existencii som predtým ani nevedela. Práve počas tohto vystúpenia bola prvýkrát odhalená podstata takzvaného „sibírskeho zázraku“.

Igor Michajlovič Danilov oznámil, že v dôsledku začateho prenasledovania a priamej hrozby trestného stíhania vedcov a dobrovoľníkov ALLATRA, musela byť činnosť unikátneho experimentálneho zariadenia, fungujúceho v Rusku od roku 2013, nútene zastavená a samotné zariadenie bolo demontované a vyvezené z krajiny.

Išlo o technológiu, ktorá počas desiatich rokov dočasne rušila elektromagnetické prepojenia medzi útrobami Zeme a atmosférou v oblasti Sibíri, čím bránila tomu, aby sa deštruktívna energia prejavila na povrchu.

Postupne mi začalo byť jasné, že prínos vedca Igora Danilova bol skutočne kolosálny. Jeho myšlienka, zrealizovaná úsilím medzinárodnej výskumnej skupiny, sa stala tým faktorom, ktorý počas celého desaťročia umožňoval zadržiavať deštruktívne procesy planetárneho rozsahu.

Napriek tomu, že zariadenie sa nachádzalo bezprostredne v zóne aktivity chocholu, jeho účinok sa šíril ďaleko za hranice regiónu, a tým chránil miliardy ľudí a aktívne stabilizoval klímu nielen v Rusku, ale aj vo východnej Európe, Číne, Kazachstane, na Ukrajine. Nepriame účinky jeho činnosti boli citeľné dokonca aj na iných kontinentoch vrátane Spojených štátov.

Bola to neviditeľná ochrana, ktorá brzdila nielen lokálne, ale aj globálne klimatické a geodynamické procesy a mala stabilizujúci vplyv na celú planétu.

A potom bol štít nútene odstránený.

Vedci vnútorného vedeckého jadra ALLATRA boli nútení uzavrieť výskum a odpojiť zariadenie na území Sibíri, pretože v podmienkach, kedy organizácia bola vyhlásená za nežiadúcu, by ďalšia práca znamenala riziko, že kriticky dôležité technológie prejdú pod kontrolu síl, konajúcich v rozpore so záujmami ľudstva.

Dôsledky na seba nenechali dlho čakať. Ako upozorňoval Igor Danilov, od jesene 2023 sa svet stal svedkom trpkého, ale nepopierateľného potvrdenia efektívnosti tejto technológie.

Po odpojení „tlmiča“ sa na regióny začali valiť extrémne prírodné živly: „búrka storočia“ na pobreží Čierneho mora, ľadové dažde a snehové zrážky s abnormálnou intenzitou v Moskve, rekordné mrazy a abnormálne povodne na Sibíri a na Ďalekom východe. Každý mesiac prinášal nové klimatické rekordy, čím sa kalendár zmenil na kroniku prírodných katastrof – akoby príroda, zbavená brzdiaceho faktora, začala vyvrhovať nahromadenú ničivú energiu. To všetko sprevádzal výrazný nárast ekonomických strát spôsobených následkami prírodných katastrof. Značné škody pritom utrpelo nielen Rusko, ale aj iné krajiny vrátane štátov východnej Európy, ako aj regiónov Ázie, medzi nimi aj Čína.

Táto kaskáda katastrof nebola náhoda. Bola to fyzika – priamy a tragický dôsledok odpojenia systému, ktorý desať rokov nepozorovane plnil úlohu klimatického štítu.

Pre mňa, ako analytika, sa všetko, čo sa udialo, stalo najdesivejším potvrdením pravdivosti názorov Igora Danilova a vedeckej skupiny ALLATRA. Teraz pozorujeme,

ako sa situácia prudko rozvíja v súlade s tým modelom a scenárom, ktorý sme predtým prepočítali.

Každá nová správa o povodni, každá reportáž o hurikáne, to je pripomienka premárnenej šance. A teraz sme sa my všetci stali svedkami toho, ako politická vôľa len niekoľkých ľudí odsúdila k budúcim utrpeniam celé ľudstvo, a to sú miliardy ľudí. A šepot, ktorý kedysi vychádzal z útrob planéty, sa zmenil na rev prírody, ktorá ako zranené zviera sužovala náhlymi katastrofickými pohromami rôzne územia planéty.

Kapitola 3

Tento všadeprítomný rev a rachot katastrof otriasajúci planétou, sa ozýva vo mne ostrou, prenikavou bolesťou – trpkou ozvenou stratenej šance. A nejde len o osudové udalosti roku 2023, po ktorých sa klimatická kríza výrazne zhoršila.

Ide o celý reťazec udalostí – sled príbehov nevypočutých hlasov, podcenených hrozieb a strateného času. Všetko to začalo pred viac ako desiatimi rokmi stretom dvoch svetov: sveta, kde vládnu nepopierateľné vedecké fakty a etický imperatív, a sveta, v ktorom je pravda pre veľkú Lož v boji o peniaze a moc len drobnou mincou.

Tektonickým zlomom, po ktorom realita pre mnohých vedcov ALLATRA už nikdy nebola taká ako predtým, bol rok 2014. Práve vtedy skupina vedcov po dlhých rokoch zhromažďovania a interdisciplinárnej analýzy údajov pripravila správu o progresii klimatických katakliziem na Zemi a o ich katastrofálnych následkoch. Tá sa stala kvintesenciou ich práce. Správa bola rozdelená na dve časti: verejnú – pre širokú verejnosť; a uzavretú – určenú pre obmedzený počet osôb, ktorí prijímajú rozhodnutia.

Práve v uzavretej časti správy boli uvedené najznepokojujúcejšie údaje – výpočty, ktoré poukazovali na aktivizáciu magmatického chochola na Sibíri a hrozbu jeho nekontrolovaného prerazenia. Vedci varovali, že tieto procesy môžu viesť ku globálnej katastrofe, po ktorej ľudstvo nebude mať takmer žiadnu šancu na prežitie. Tieto obavy neboli prehnané. Boli podložené overenými faktami a výpočtami, získanými počas komplexných výskumov. Keďže si autori správy uvedomovali rozsah možnej hrozby, osobitnú pozornosť venovali hľadaniu účinných spôsobov jej prevencie a konkrétnym inžinierskym riešeniam, ktoré by boli schopné katastrofe predísť.

V prvom rade išlo o technológiu kontrolovanej degazácie – o program plánovaného a riadeného zníženia prebytočného tlaku a uvoľňovania plynov a lát z sekundárnych magmatických ohnisk sibírskeho chochola s cieľom zabrániť nekontrolovateľnej explózii. Pri správnom prístupe by riziká spojené s realizáciou tohto projektu boli minimálne, zatiaľ čo potenciálny prínos z jeho realizácie by bol mimoriadne významný. Plánované odplynenie a zníženie tlaku v sibírskom chochole by mohlo byť záchranným ventilom pre celú planétu. To by nielenže zabránilo ničivému prerazeniu samotného chochola, ale znížilo by to aj napätie v celom planetárnom systéme, čím by sa zastavila lavína zemetrasení, vulkanických výbuchov a klimatických katastrof s cyklickosťou 12 000 rokov.

Kontrolovanú degazáciu považovala skupina vedcov nielenže za spoľahlivý, efektívny a nevyhnutný krok na odvrátenie katastrofy, ale aj za možnosť získať čas na hľadanie zásadných riešení zameraných na odstránenie

základných príčin klimatickej a geodynamickej krízy, jedným z ktorých je zbavenie nanomateriálu vlastností elektretu. Tento krok je nevyhnutný na spustenie odvádzania prebytočnej tepelnej energie z útrob Zeme a obnovenie energetickej rovnováhy Zeme.

Pri informovaní zodpovedných osôb, ktoré prijímajú rozhodnutia, boli vedci presvedčení, že ak predložia úplný a čo najobjektívnejší obraz, podložený tisíckami hodín analýz a krížových kontrol, reakcia bude rovnako racionálna a zodpovedajúca existujúcim rizikám.

O to viac, že nielenže odhalili problém, ale aj navrhli spôsoby riešenia. S týmto záchranným plánom išli, zadržiac dych, dúfajúc v zdravý rozum a v to, že budú zmobilizované všetky zdroje na zabránenie katastrofy v mene záchrany ľudstva.

Úprimne verili, že pravda – najmä pokiaľ ide o prežitie celej biosféry – je univerzálnou hodnotou, absolútnom, pred ktorým ustupujú akékoľvek súkromné záujmy. Ako sa ukázalo, v tomto sa mýlili: ich nádeje na zdravý rozum sa nenaplnili. Nevzali totiž do úvahy, že vedľa ich sveta, v ktorom vládne prísna analýza, vedecká česťnosť a morálna povinnosť, existuje paralelný vesmír, kde platia iné pravidlá. Kde dva plus dva sa nerovná štyrom, ale tomu, čo je výhodné pre silných tohto sveta.

A keď sa tieto dva svety zrazili, my, všetci dobrovoľníci ALLATRA, sme si s trpkosťou museli uvedomiť, že finančné záujmy niekoľkých súkromných osôb sa ukázali byť neporovnateľne vyššie než budúcnosť celého ľudstva. V navrhovanom riešení vplyvné kruhy uvideli nie záchranné koleso pre ľudí (vrátane seba a svojich blízkych), ale skutočnú hrozbu pre svoje blaho, dlhodobé plány a budúce nadmerné zisky.

Reakcia nasledovala okamžite. Keďže vedecké argumenty boli nepopierateľné a oni nemali ako oponovať, v podstate zvolili inú cestu – zničenie zdroja informácie, ktorá ohrozovala ich kapitál. Krátko nato vedci aj všetci, ktorí sa odvážili otvorene hovoriť túto pravdu, narazili na nátlak, dlhodobú diskreditáciu a prenasledovanie: snažili sa nás očierniť, pošliapať a zničiť našu reputáciu tak, aby už žiadne naše slovo nebolo brané vážne.

Tak namiesto vedeckej diskusie o budúcnosti a hľadanií riešení v mene záchrany planéty nás vyhlásili za bláznivých sektárov-konšpirátorov, ktorí veria v mimozemšťanov a blížiacu sa apokalypsu. Potrestali nás za to, že sme si dovolili postaviť život ľudstva vyššie, ako niečí zisk.

Tak bola vedecká diskusia ukončená skôr, ako stihla začať, a jazyk faktov nahradil jazyk sily, lži a nenávisti.

Správa, ktorú vedci z ALLATRA odovzdali v nádeji, že sa prijmú opatrenia na záchranu ľudí, sa ocitla priamo v pažeráku cudzích záujmov. Pravda prenikla tam, kde ju zjavne nechceli – do kabinetov, kde o osudoch rozhodovala chladná vypočítavosť a náš hlas bol nadbytočný. Veľmi skoro nám to dali pocítiť naplno.

Vedecké námietky nenasledovali. Namiesto toho bola v roku 2015 proti ALLATRA rukami Ruskej asociácie centier pre štúdium náboženstiev a siekt (RACIRC) zahájená koordinovaná diskreditačná kampaň: po prvýkrát nám dali nálepku „sekta“ a tým nás zrazu premenili na heretikov XXI. storočia. Táto pečiatka sa stala východiskovým bodom pre dôslednú kampaň šikanovania a totálneho očiernenia.

Pre mňa, ako vedca zvyknutého pracovať s údajmi, faktami a dôkazmi, bolo stretnutie s týmto fenoménom

ako stretnutie s neznámou, iracionálnou silou. Vyvolávalo to vo mne rozpaky. Publikácie, ktoré sa objavovali na internete, boli plné absurdných, nepodložených obvinení, ktoré protirečili nielen faktom o našej činnosti, ale aj zdravému rozumu.

Boli vytvorené podľa jedného vzoru: pútavý nadpis, hanlivá nálepka „sekta“ a súbor klišé, ktoré nemali žiadny reálny základ.

Ich cieľ bol vrcholne cynický a jasný: ukázať globálnu spoločnosť vedcov a dobrovoľníkov v lživom svetle a zničiť zdroj vedecky overených informácií.

Osobitnú trpkosť vyvolávalo uvedomenie si toho, že na šírení ohovárania ALLATRA a premenení nás na „nepriateľov spoločnosti“ sa podieľali predstavitelia Ruskej pravoslávnej cirkvi (RPC) – tí, ktorí podľa môjho hlbokého presvedčenia mali stáť na strane pravdy a starostlivosti o ľudí.

Nebudem teraz podrobne rozoberať etickú stránku ich účasti. Len podotknem, že účasť predstaviteľov RPC na celom tomto prenasledovaní sa dá do veľkej miery vysvetliť ich vstupom do RACIRS. Táto organizácia, ktorá sama seba označuje za svetskú, fakticky združuje takmer všetky misijné centrá eparchií a k nim pridružené štruktúry, pričom vystupuje ako hlavný nástroj antikultovej agendy s podporou RPC a ruských špeciálnych služieb.

Prezidentom RACIRS je „hlavný sektológ“ Ruska Alexander Dvorkin, človek s mocnými administratívnymi a mediálnymi zdrojmi, úzko spojený ako so štátnymi, tak aj s cirkevnými štruktúrami. Viceprezidentmi sú duchovní RPC: protojerej Alexander Novopašin a protojerej Alexander Šabanov. Na webovej stránke misijného

oddelenia Novosibírskej eparchie, ktorú vedie Alexander Novopašin, sa systematicky uverejňujú materiály, ktoré očierňujú ALLATRA a jej dobrovoľníkov.

Pokiaľ ide o samotnú RACIRS, na webových stránkach pridružených k RPC sa uvádza, že asociácia pôsobí na území postsovietskeho priestoru a zaoberá sa nielen formovaním „verejnej mienky“ vrátane vydávania vlastných elektronických a tlačенých publikácií, ale aj poskytovaním poradenstva federálnym, regionálnym a miestnym orgánom, médiám a orgánom činným v trestnom konaní v otázkach sektárstva, ako aj vykonávaním takzvaných „nezávislých“ expertíz.

Najlepšie sa o tom, nakoľko je prístup RACIRS „nezaujatý“, aké rozsiahle je spektrum „nežiadúcich“, aj o svojom postoji k ideám Alexandra Dvorkina a jeho neľútostnému boju proti „sektám“, vyjadril bývalý člen RACIRS, novinár Valerij Odstavnych, ktorý veľmi dobre pozná mechanizmus fungovania asociácie zvnútra:

„Nech už si vezmete akúkoľvek organizáciu – klasickú alebo deštruktívnu sektu, komerčný kult – chýbala vedeckosť v prístupe. A my sme začali byť unavení z toho striktného prístupu, že všetci sú zlí a my jediní sme neviniatka. Pretože k nám neustále prichádzali ľudia a pýtali sa: povedzte nám, prosím, kto u nás NIE je sekta? A tak začínaš premýšľať, spomenieš napríklad pravoslávnych starovercov... No a tu fantázia končí.“

No, čo na to povedať, je to skutočne univerzálny nástroj na diskreditáciu a potlačanie akýchkoľvek nepohodlných organizácií alebo prejavov inak zmýšľajúcich. A fungovanie tohto mechanizmu sme v plnej miere pocítili na vlastnej koži. Stroj na diskreditáciu,

zdokonalený desaťročiami na druhých, začal pracovať proti nám na plný výkon.

Prostredníctvom siete internetových portálov a médií, ktoré kontrolovali, sa na nás zniesol prívál špiny a lží, ktorý nemal hraníc ani miery. Metodicky vymazávali naše mená, profesie a dokonca aj ľudskú podobu, a nahrádzali ich jedovatou nálepkou „sektár“.

Za viac ako 10 rokov agresívnej informačnej kampane proti vedcom a dobrovoľníkom ALLATRA vydali tisíce publikácií, desiatky televíznych reportáží v Rusku, na Ukrajine, v krajinách Európy a dokonca aj v USA, teda všade, kde siahali chápadlá tejto nadnárodnej antikultovej siete.

Chronológia publikácií diskreditujúcich informácií o ALLATRA, rozširovaných silami RACIRS a k nim pridruženými médiami.

Keď sa pozerám na túto lavínu lží a rozsah kampane proti čestným vedcom a dobrovoľníkom, nemôžem si pomôcť a premýšľam: koľko dobrých skutkov by sa mohlo urobiť, koľkým ľuďom pomôcť, koľko úžitku priniesť spoločnosti za tie obrovské prostriedky a roky, ktoré boli vynaložené na to, aby z nás vytvorili obraz nepriateľa, na tie prostriedky a roky vynaložené na ničenie ľudských životov a osudov, na to, aby celý svet, seba a svojich blízkych postavili na hranicu prežitia tvárou v tvár bezprecedentným klimatickým hrozbám. Avšak oni naďalej pokračovali v investovaní do toku lží, ktorý len narastal a bol čoraz agresívnejší a koordinovanejší.

S kolegami dobrovoľníkmi sme neraz registrovali, ako sa tie isté lživé kliše a naratívy synchronne, akoby

na povel, objavovali najprv v ruských, potom v ukrajinských a nakoniec aj v európskych médiách.

Nikdy nezabudnem na ten šok a rozpaky, ktoré som cítila, keď som otvorila ďalší článok v európskej publikácii, a uvidela doslovný preklad ohovárania, ktoré kedysi vzniklo v kanceláriách RACIRS: jedny a tie isté slová, tie isté prívlastky, tá istá lož... Rusko, Ukrajina – teraz Európa. Celá ich „objektívnosť“ sa ukázala byť fraškou. To nebola žurnalistika, ale dokonale nastavený a skordinovaný útok, kde sa lživá šablóna opakovala znova a znova, nenechajúc miesto pre pravdu.

No asi najgrotesknejším príkladom súvisiacim s mediálnou kampaňou proti ALLATRA v Európe sa stal článok BBC z 26. apríla 2022. K svojmu prekvapeniu som zistila, že v materiáli BBC je názor Čeljabinskej eparchie RPC (Ruskej pravoslávnej cirkvi) uvádzaný ako autoritatívny zdroj, pričom sa priamo cituje jej misijné oddelenie podriadené RACIRS-u (Ruskej asociácie centier pre štúdium náboženstiev a siekt). Jedným z autorov diskreditujúceho článku bol novinár spojený s antikultovou „expertkou“ Alexandrou Stein, ktorá udržiava úzke kontakty s Alexandrom Dvorkinom. Tento článok v BBC sa fakticky stal katalyzátorom novej, ešte rozsiahlejšej vlny diskreditácie hnutia ALLATRA v demokratických krajinách.

Na konci roka 2023 sa vlna informačných útokov v Európe zintenzívnila. Štafetu prevzali české médiá, kde sa ústrednou postavou stala novinárka Kristína Ciroková, a talianske médiá, kde komentáre poskytoval Dvorkinov spolupracovník a blízky priateľ Luigi Corvaglia.

Všetci neúnavne opakovali naratívy vytvorené v Rusku, doslova zacyklení, so zastretým pohľadom, opakovali svoju naučenú agendu o „sekte“. Tvrdohlavo sa

odvracali od samotnej podstaty a hĺbky toho, čím sa hnutie ALLATRA zaoberá.

Skutočný rozsah činnosti organizácie antikultovní novinári a „experti“ vedome ignorovali. Zdalo sa, že samotný fakt, že spoločnosť môže uvidieť inú realitu, ich desil oveľa viac, ako ich vlastná obmedzenosť.

Nikto z nich sa ani len nepokúsil povedať o tom, že okrem hlbokých vedeckých výskumov v oblasti klímy, geodynamických a ekologických rizík, a tiež výskumov zameraných na narastajúcu hrozbu mikro- a nanoplastov pre biosféru, kľúčovým zameraním činnosti ALLATRA je osvetová činnosť, organizovanie prednášok a medzinárodných fór, tvorba dokumentárnych filmov, ktoré pomáhajú miliónom ľudí pozrieť sa na podstatu globálnych problémov po novom. Veď toto je nakoniec občianska diplomacia, činnosť v oblasti ochrany ľudských práv, otvorený a čestný dialóg na úrovni organizácií OSN, UNESCO, renomovaných univerzít po celom svete (Bolívijská katolícka univerzita San Pablo, Bay Atlantic University, GPI), náboženských centier vrátane samotného Vatikánu a tiež štátnych štruktúr.

Jednoznačným uznaním našej misie bolo apoštolské požehnanie Jeho Svätosti pápeža Františka, ktoré sme dostali v roku 2024, ako aj požehnanie pápeža Leva XIV., ktoré bolo v roku 2025 odovzdané prezidentke hnutia Maryne Ovtsynovej a všetkým dobrovoľníkom.

Ani jeden z antikultovných aktivistov sa ani nepokúsil porozprávať o skutočnej motivácii dobrovoľníkov ALLATRA – o tej ozajstnej morálnej a vedeckej zodpovednosti voči ľudstvu, kde na prvé miesto sa vždy kladie človek, jeho život, jeho práva.

Hranica „talentu“ prenasledovateľov sa obmedzovala len na hrubé nálepkovanie termínmi „sekta“ a „kult“ – pri úplnom ignorovaní faktov a úmyselnom utajovaní pravdy. Pravda, ktorá znova a znova vyvracala ich obviňovania, bola pre nich príliš nepohodlná.

Čo sa týka situácie na Ukrajine a v Rusku, absurdita tam dosiahla svoje apogeum – vznikol paradox, hodný pera klasikov literárneho nonsensu. V dvoch, medzi sebou bojujúcich krajinách, nachádzajúcich sa na rôznych stranách barikád, boli proti dobrovoľníkom organizácie súčasne vznesené vzájomne sa vylučujúce obviňovania.

Vskutku paradoxná synergia! Obviňovali nás z vlastizrady v prospech toho druhého, pričom používali tie isté lživé klišé, len s drobnými zmenami v závislosti od politickej situácie: v Rusku bolo hnutie kruto prenasledované ako „proukrajinské“ a „prozápadné“, zatiaľ čo na Ukrajine a na Západe ALLATRA obviňovali z toho, že je to „proruská sekta“.

Môj analytický rozum dlho odmietal brať to vážne. To, čo sa dialo, vyzeralo ako absurdné nedorozumenie, zlý žart. Všetko sa zmenilo, keď som narazila na novú dávku desivých faktov. Ukázalo sa, že paralelne s verejnou diskreditáciou prebiehala synchronizovane cielená fabrikácia prípadov proti vedcom a dobrovoľníkom ALLATRA ako v Rusku, tak aj na Ukrajine, pričom v oboch krajinách sa to dialo za priamej účasti miestnych antikultovných agentov.

Ich technológia bola jednoduchá a desivá: najprv sa vytvorí obraz nepriateľa prostredníctvom stigmatizácie v médiách, potom, keď je verejná mienka pripravená, do akcie vstupujú orgány činné v trestnom konaní.

Na oboch stranách geopolitickej priepasti pôsobili tie isté sily. S rovnakou ľahkosťou hovorili po rusky s moskovskými bezpečnostnými zložkami a po ukrajinsky s kyjevskými. Pôsobili z rôznych pozícií, skrývali sa pod rôznymi menami, no ich skutočná podstata zostala nezmenená: všetci mali jedno srdce – a to bilo v rytme tmárstva, ktoré sa zrodilo v zatemnených kanceláriách ruských „sektológov“.

V konečnom dôsledku činnosť týchto síl priviedla k tomu, že v novembri 2023 SBU v Ukrajine uskutočnilo bezprecedentnú operáciu: viac ako 70 prehliadok po celej krajine, útoky na kancelárie – toto všetko bolo výsledkom trestného stíhania, ktoré bolo začaté na základe vykonštruovaných obvinení vznesených na základe pseudoodborných posudkov antikultovej aktivistky Iri-ny Kremenovskej, ktorá opakovane verejne uvádzala, že sa na tomto procese zúčastnila.

Súbežne v Rusku tá istá kampaň v auguste 2023 spočiatku vyústila do vyhlásenia organizácie za nežiadúcu, a neskôr nasledovala vlna previerok, prehliadok, výsluchov sprevádzaných mučením a falšovaním dôkazov, ako aj začali trestné stíhania na základe vykonštruovaných obvinení. Obeťou tejto akcie som sa stala aj ja. Vrcholom tejto kampane bol jún 2025, keď bola ALLATRA v Rusku uznaná za extrémistickú organizáciu. Týmto rozhodnutím bolo hnutie definitívne vyradené z právneho priestoru, čo otvorilo cestu k ešte tvrdším a totálnym represiám voči dobrovoľníkom.

Keď sa obzriem späť do obdobia roku 2015 a dívam sa na prvé diskreditačné články a pokusy označiť vedcov a dobrovoľníkov ALLATRA za „sektu“, priznávam, že vtedy som k týmto útokom pristupovala s iróniou

– celá ich aktivita mi pripadala ako prázdny rozruch a otvorená hlúposť veľmi priemerných ľudí. Pre mňa, vedkyňu, ktorej svet je postavený na logike, príčino-následných vzťahoch a overiteľných údajoch, sa tento prúd nesúvislej, iracionálnej zloby javil ako horúčkovoité blúznenie a výplod niečej chorej fantázie.

Veľmi rýchlo však prišlo chladné vytriezvenie a uvedomenie si toho, čo sa deje. Odložili sme emócie stranou a urobili sme to, čo vieme najlepšie (pripomínam, že v ALLATRA som pracovala s najlepšími analytikmi sveta). Použili sme naše analytické nástroje a začali sme študovať režisérov tejto nenávisti a ich štruktúru, a odhaľovať prepojenia, kanály vplyvu a šírenia jedovatých lží.

A vtedy sme s trpkosťou pochopili: za tým, čo sa spočiatku javilo ako chaos spontánnej nenávisti, sa skrývala rozsiahla, nemilosrdná represívna mašinéria, pre ktorú ľudský život, česť a sloboda nemajú nijakú hodnotu.

Kapitola 4

Čím hlbšie sa ponoríte do štúdia antikultovej siete, tým zreteľnejšie sa vynárajú kontúry neľútostnej represívnej mašinérie, ktorá sa metodicky budovala viac ako tridsať rokov.

Jej ciele nekončili diskreditáciou jednotlivých osôb alebo organizácií. Išlo o oveľa rozsiahlejšie úlohy, neoddeliteľne spojené s destabilizáciou spoločnosti, podnecovaním netolerancie a agresie, podrývaním práv a slobôd.

Na prvý pohľad sa môže celá ich činnosť zdať len súborom nesúrodých iniciatív – pestrá mozaika „expertov“, fondov a organizácií roztrúsených po rôznych krajinách. No krok za krokom sa objavovala skrytá architektúra: toto nie je súbor náhodných fragmentov, ale jednotná sieť, ktorá má znaky dobre nastavenej štruktúry – má hierarchiu, koordinačné centrum, jednotné metódy a synchronizované konanie.

Jej výstavba prebiehala postupne, krok za krokom. Všetko sa začalo v roku 1993, keď Alexander Dvorkin založil v Rusku Informačno-konzultačné centrum svätého Ireneja z Lyonu. V roku 2006 nasledoval ďalší krok: vytvorenie Ruskej asociácie centier pre štúdium